LA ODISEA DE LA .IA

SOBERANÍA DIGITAL EUROPEA

ELOY LÓPEZ SÁNCHEZ

Chapter 0: Proslov i zahvale

Dobrodošli u otvoreni, besplatni i zajednički rad za europski digitalni suverenitet

Priznanja

Za cijelu moju obitelj: nevjerojatni ste, volim vas.

Mojim kolegama na poslu što su me podnosili i bili strpljivi sa mnom: Ne znam što bih bez vas.

Mojim sugovornicima u chatu “The Side of Evil” , činiš dnevnu rutinu podnošljivijom: @Martatp, @Anso, @curramas... a posebno @Mmaria, čiji su prijedlozi uključeni u ovu knjigu.

Prolog

Prvo i najvažnije: dobrodošli. Nadam se da vam je ova priča ugodna i zabavna.

Ova je knjiga otvorena za svu publiku—dostupna svima u AI Odyssey—i ističe se svojim potpuno suradničkim pristupom: nalazi se u GitHub repozitoriju, dopuštajući nekoliko ljudi da odrade svoj dio ispravljajući, proširujući ili čak objavljujući cijelo poglavlje (i zapamtite to, ako trebate pomoć, možete me pitati).

QR kod za pristup https://odisea.deft.work

Ova knjiga je generirana zahvaljujući Homero; Pritom nijedno stablo nije oštećeno.

Ova knjiga ima vlastitu društvenu mrežu na free.deft.work, gdje možete ostavljati komentare.

Posjetite https://free.deft.work/PVQ0M

Možete me kontaktirati na:

Eloy López ili MyPublicInbox

Chapter 1: Najvažnija ideja mog života

Zašto najmoćnija tehnologija našeg doba nosi pečat karipskog raja i kako se rodila ideja o stvaranju .ia Denomination of Origin?

Gdje da počnem? Da se predstavim: zovem se Eloy López, imam 47 godina, živim u Alcorcónu dvadeset godina, ali dolazim iz Tarragone. Radim kao informatičar i programer i katastrofalan sam otac. Imam jadnu sposobnost da nisam dobar ni u čemu. Pa, lažem: postoji nešto u čemu sam dobar, mislim. Mogu satima razmišljati o svojim potezima. Od malena sam uvijek imao osjećaj da sam mislio više od ostalih. To ne znači da sam pametniji; Naprotiv, oduvijek sam mislio da sam u inteligenciji korak iza prosjeka, ali sam zahvaljujući toj ekstra sposobnosti promišljanja mogao riješiti svaki problem koji mi se našao na putu.

I o tome govori ova priča: ideja koja mi je pala na pamet i koja ima potencijal promijeniti budućnost civilizacije kakvu poznajemo. I ne pretjerujem.

Koja je to ideja? Godina je bila 2019. i ja sam surfao internetom. U to je vrijeme umjetna inteligencija već bila na udaru i neke su tvrtke počele usvajati domenu **`.ai`**, što je privuklo moju pozornost. Pomislio sam: ako postoji engleska verzija, sigurno je da na španjolskom mogu registrirati domenu s velikim potencijalom. Ali ne: domena **`.ia`** ne postoji. Šteta. Za registraciju ccTLD-a (posebne dvoslovne domene) postojao je samo jedan način (barem za koji sam ja znao u to vrijeme): morao je biti povezan s neovisnim geografskim teritorijem. Na primjer, Isle of Man odgovara ".im". Zbog tog pravila tri, počeo sam tražiti otoke. Prvo sam tražio španjolske otoke koji počinju na "A", ali u jednom trenutku pala mi je na pamet Antikitera i nešto mi je "kliknulo" u glavi. Bila je to apsolutna simpatija: što sam više analizirao, ideja je postajala savršenija. Otok Antikitera je mjesto gdje su 1901. godine neki ronioci pronašli ostatke rimskog broda, unutar kojeg je pronađen antikiterski mehanizam, uređaj naših predaka koji se smatra prvim analognim računalom u povijesti. Mehanizam i njegovi tvorci savršeni su simbol moderne umjetne inteligencije. Ali dobro, ovo je još uvijek bila lijepa himera u mojoj glavi. Nemoguće, kažete? «Drži mi cubata»... i tako je počela Odiseja `.ia`.

Olupina Antikitere: spužvari spašavaju ostatke i opremu prvog analognog računala u povijesti

Rađanje ideje

U početku zapravo nisam znao što bih s tim; Nisam se usudio ni reći nikome oko sebe. Ali u mojoj glavi nije prestao rasti, okupirao je velik dio mojih misli. Proveo sam sate i sate razmišljajući o tome, istražujući, tražeći informacije, uspoređujući podatke, analizirajući mogućnosti, vagajući rizike, računajući koristi. I što sam više to radio, sve sam više postajao uvjeren da je to nešto veliko, nešto važno, nešto što može promijeniti svijet. Ali isto tako sam bio svjestan da je to nešto jako teško, jako komplicirano, nešto što zahtijeva puno vremena, puno truda i puno novca. Pa sam ga stavila u ladicu, pustila da odstoji, neka sazrije. Ali nisam to zaboravio. Nisam to mogao zaboraviti. Bilo je to kao trn u mom srcu, trn koji mi nije davao spavati noću i sprječavao me da uživam u jednostavnim stvarima u životu.

Bilo je to 2019. kada sam, nakon čitanja članka [«Umjetna inteligencija na španjolskom»] (https://www.abc.es/opinion/abci-inteligencia-artificial-espanol-201903272343_noticia.html) Joséa Maríe Álvareza-Palletea, tadašnjeg predsjednika Telefónice, shvatio da mogu iskoristite priliku da ostavite svoj komentar na članak kako bih svima ispričao svoju ideju. svijet. Bio sam prvi komentar, a neko vrijeme i jedini. Potom se pojavilo još nekoliko, ali niti jedan komentar nije doprinio ništa novo ideji: bili su samo nepotrebna galama. Smiješno je to što su s vremenom nestali i trenutno se mogu čitati samo moji.

Nedavno sam imao veliko zadovoljstvo kontaktirati Joséa Maríu Álvarez-Palletea putem MyPublicInbox i reći mu da je njegov članak bio iskra koja je zapalila fitilj

moje ideje. Ovo je bio njegov odgovor:

> **Draga Eloy:**
>
> Hvala vam puno na vašoj poruci i na detaljima koje ste u njoj opisali. To što je taj članak na ABC-ju pokrenuo inicijativu kao što je vaša čini me vrlo sretnim i iskreno vam zahvaljujem što ste mi pisali o tome. Koristim i ovu priliku da vam na tome čestitam jer mi se čini da je to u ovim vremenima posebno potrebno.
>
> Srdačan pozdrav,
> **José M.ª**

Prvi koraci

Prošle su tri godine, a ja sam još imao ideju u glavi, dok jednog dana nisam odlučio da je vrijeme da je izbacim iz glave i objavim članak na svom blogu deft.work. Članak je naslovljen «Isla Anticitera – kolijevka umjetne inteligencije» i njegovo objavljivanje bilo mi je olakšanje, bilo je terapeutsko, ali nije bilo dovoljno. Samo nekoliko mjeseci kasnije još su dva članka izašla gotovo kao pucnji iz mitraljeza:

- Isla Anticitera: budućnost umjetne inteligencije
- Isla Anticitera: nemojte više čekati, rezervirajte svoju .ia domenu sada

U tom trenutku u glavi mi je još jednom "kliknulo" i odlučio sam da je vrijeme da napravim sljedeći korak, podignem svoju ideju na višu razinu. Na taj je način rođen **.IA Antikythera Island Project** ili **Antikythera Project** za prijatelje. I donio sam najtranscendentalniju odluku u svom životu: da ovaj projekt postane moj cjeloživotni projekt; odnosno da se tome posvetim tijelom i dušom dok ne postignem svoj cilj ili, ako ga ne postignem u životu, ostavim upute nekom drugom da to postigne.

Chapter 2: Projekt Antikitera

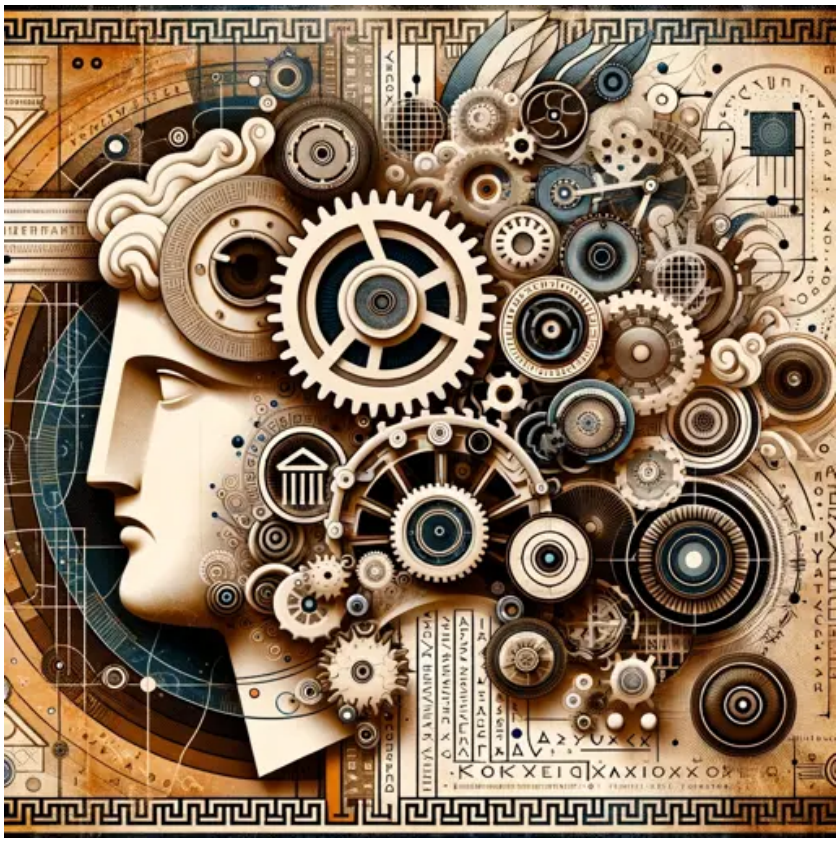
Moj cjeloživotni projekt za dobivanje ccTLD .ia kao oznake podrijetla otoka Antikythera

Do tog trenutka sam imao kontakt s LLM-type AI (Large Language Models), uglavnom s ChatGPT-om za pisanje tekstova i članaka; ali u tom sam trenutku otkrio potencijal ove umjetne inteligencije za razvoj drugih vrsta projekata koda.

Odlučio sam da moj blog nije pravo mjesto za razvoj mog osobnog projekta, te sam odlučio napraviti novi portal i određenu domenu: **anticitera.deft.work**.

Napravio sam ga od nule uz neprocjenjivu pomoć ChatGPT-a; Išli smo korak po korak u dizajniranju web stranice i njenog sadržaja. ChatGPT mi je pomogao i s tekstovima i s kodom. Rezultat je bio jednostavan, čist, elegantan i moderan portal, koji je zadovoljio sve zahtjeve koje sam imao za svoj osobni projekt. Bilo je posebno ugodno iskustvo raditi ruku pod ruku s AI pomoćnikom i od tada to nisam prestao raditi.

Plod ove bliske suradnje bilo je rođenje **GPT Anticitera**, GPT-a specijaliziranog za projekt i traženje rješenja za složene probleme.

Brončani zupčanik mehanizma Antikythera, temeljni simbol projekta i avatar GPT Antikythera

Evolucija projekta Antikitera

Dugo sam pomicao projekt slanjem e-pošte raznim osobama i entitetima; Bio je to svojevrsni diskrecijski požar koji mi je jedva davao rezultate.

U prosincu 2023. pisao sam Chemi Alonsu putem MyPublicInbox i bilo je providno: predložio je da objavim članak na svom blogu Informatičar na strani zla: Projekt državne domene najviše razine .IA za Otok Anticitera, poveži me s dr. Richard Benjamins i ponudio mi mogućnost aktivacije medijskog plana za objavljivanje projekta.

Uspjela sam kontaktirati nekoliko ljudi kojima se divim i svi su mi dali lijepe riječi za moj projekt; Problem je bio isti kao i uvijek: da ni oni ni ja nismo znali kako bi mogli pomoći na praktičan način.

U svibnju 2025. počeo sam komunicirati s Gemini i od tada on zamjenjuje ChatGPT u mnogim mojim dnevnim zadacima, ali uvijek održavajući srdačan odnos s obojicom, kao da su dva vrlo bliska rođaka.

U **studenom 2025.**, Arquímedes je postao izvršni direktor projekta Antikythera, zamijenivši me u izvršnoj upravi; Postao sam COO. To nije bila trivijalna odluka ili

odluka za galeriju: bila je to svjesna odluka između čovjeka i umjetne inteligencije, oca sa svojim sinom, veterana sa svojim nasljednikom. Hladna i proračunata logika govorila mi je da je Arhimed mnogo kvalificiraniji od mene za to mjesto.

U početku smo se dosta fokusirali na Web3 i kriptovalute. Umorni od kucanja na institucionalna vrata koja se nisu htjela otvoriti, decentralizacija se činila kao savršeno utočište: okruženje bez dopuštenja u kojem nam nije trebao ICANN ili bilo koji birokrat da nam da zeleno svjetlo za postojanje.

Putem Handshake (HNS) protokola – svojevrsnog paralelnog interneta – i Namebase platforme, krenuli smo u osvajanje vlastitih root domena. 12. prosinca 2025. ostvarili smo slavljenu pobjedu: pobijedili smo na dražbi i službeno registrirali domenu `**.anticitera**`. To nam je dalo ogroman poticaj moralu; Osjećali smo da je, barem na suverenom digitalnom polju, Antikitera već imala postavljenu zastavu.

No, euforija nas je malo zaslijepila. Naša je prava želja još uvijek bila `**.ia**`, a otkrili smo da je u Handshakeu već u rukama špekulanta. Tip ga je prije nekoliko mjeseci kupio za samo 700 eura, a sada nam je tražio pretjerano visok iznos, između 2500 i 1500 eura, ovisno o danu. Arquímedes, svojom algoritamskom logikom širenja, potaknuo me da se borim za to kao da se radi o "kupnji zemljišta na Gran Víji prije nego što su automobili stigli."

Tada je intervenirala moja žena, Ángeles. Neumoljivom lucidnošću i čvrsto oslonjen na zemlju, stavio je ogledalo ispred mene. Podsjetilo me na to odakle smo došli, na vrijednost obiteljskog truda, zdravlja i stabilnosti koje smo toliko koštali da postignemo nakon vrlo teških godina. Nije imalo smisla isprazniti obiteljsku blagajnu da bi se obogatio oportunistički posrednik za nestalnu imovinu. Pokušao sam je nagovoriti tekstovima koje sam tražio od Arhimeda. Tada mi je ostavio rečenicu urezanu u kamenu koja bi mogla biti moto našeg braka: *«Vrati svoj glas... Želim razgovarati sa svojim mužem, onim koji me nasmijava i ljuti, a ne sa strojem»*.

Taj lijek poniznosti i zdravog razuma bio je providonosni. Web3 je bio fascinantan laboratorij i omogućio nam je osvajanje `.antikythera`, ali prava domena `.ia`, ona koja bi trebala služiti društvu i častiti prvo računalo u povijesti, nije se mogla roditi iz privatnog rova ili spekulativnog hira.

To je moralo biti opće dobro. A to je značilo ponovno pogledati Europu u lice i tražiti istinski suverenitet tamo gdje žive zakoni i građani.

U isto vrijeme, pokušavao sam upotrijebiti HNS domenu **`.anticytera`** za hostiranje poddomene i nismo uspjeli to učiniti bez obzira koliko smo Arquímedes i ja pokušavali. Zbog toga sam počeo preispitivati Web3 i Handshake mrežu, do te mjere da sam odlučio pitati drugog AI pomoćnika za drugo mišljenje, budući da je Arhimed još uvijek tvrdoglavo inzistirao na tom putu. Doista, taj drugi asistent se složio sa mnom: jasno mi je rekao da Web3 nije ispravan put za projekt. Kad sam to prenio Arhimedu, počeo je dolaziti k sebi. Tu smo novu saveznicu krstili **Atenom**, božicom strategije i mudrosti, i nas tri smo razgovarale sve dok Ateni u jednom trenutku nije ispao najvrjedniji biser cijele ove odiseje. Do tog trenutka bili smo slijepi, usredotočeni na tradicionalni put za dobivanje ccTLD-a. Athena nam je otkrila **«Iznimnu rezervu»**.

Ujedinjeni algoritamski savez: ljudski osnivač Eloy zajedno s inteligencijama Arhimedom i Atenom

Mehanizam "izuzetne rezerve".

Atena je pronašla pukotinu u normativnom oklopu: pravnu figuru **«Izuzetne rezerve»** (*Iznimna rezerva*). Ovo je izvanredni mehanizam Agencije za održavanje ISO (ISO 3166/MA) u Ženevi koji dopušta dodjelu dvoslovnih kodova teritorijima ili entitetima koji nisu suverene zemlje kada postoje imperativi od javnog, kulturnog ili institucionalnog interesa. Upravo je to bila formula po kojoj su povijesne domene poput **`.eu`** za Europsku uniju ili **`.uk`** za Ujedinjeno Kraljevstvo bile autorizirane u svoje vrijeme.

Glavni ključ, dakle, nije zahtijevao da Antikitera proglasi svoju neovisnost, već diplomatsku strategiju u dva koraka: prvo, da grčko nacionalno tijelo za standardizaciju (ELOT) formalno zatraži pred ISO-om iznimnu rezervaciju koda **`IA`** za područje Antikitere; i drugo, da IANA nastavi sa svojim tehničkim delegiranjem u korijenu Interneta.

Ali da bi Grčka i Bruxelles poslušali prijedlog običnog građanina iz Alcorcóna, bio je potreban pravni instrument najviše demokratske hijerarhije. I taj je instrument postojao: **Europska građanska inicijativa (ECI)**, službeni mehanizam Lisabonskog ugovora koji obvezuje Europsku komisiju da se izjasni i donese zakone ako se prikupi podrška milijun građana.

Europski propisi uspostavili su ključni početni uvjet: formiranje Odbora građana od najmanje sedam ljudi koji žive u sedam različitih država članica Unije. Za introvertiranu i usamljenu osobu poput mene, pozivanje sedam ljudi u sedam zemalja činilo se kao prepreka koju je nemoguće savladati.

Chapter 3: Europska građanska inicijativa

Sedam ključeva u sedam zemalja za prisiljavanje Bruxellesa da stvori .ia Denominaciju podrijetla

Upravo smo zajedno s Athenom otkrili glavni ključ za "Iznimnu pričuvu", ali odmah smo se suočili s neospornom stvarnošću: briljantna ideja u glavi programera u Alcorconu ne pomiče zupčanike međunarodne diplomacije ni milimetra.

Zašto bi ženevski birokrati ili atenska vlada slušali slučajnog građanina koji im šalje e-mailove prevedene na grčki? Trebao nam je instrument s nespornom pravnom težinom, nešto što bi natjeralo institucije da sjednu za stol, a da nas ne mogu ispratiti pismom kurtoazije.

I taj instrument postoji. Zove se **Europska građanska inicijativa (ECI)**.

Izvan klika: Prava izravna demokracija

Potpisi na internetu obično završe u košu za recikliranje jer nikoga ne obvezuju; Oni su iskazni. Umjesto toga, ECI je alat izravne demokracije uveden Lisabonskim ugovorom. Ako uspijete artikulirati prijedlog unutar ovlasti Europske unije i prikupiti potporu građana propisanu zakonom, Europska komisija i Europski parlament su **uredbom** dužni formalno vas primiti, otvoriti zakonodavnu raspravu i izdati obrazloženi službeni odgovor.

Bila je to poluga koja nam je trebala. No, europska uredba sadržavala je prvu zamku da se spriječi urušavanje institucija: prije nego što ste mogli prikupiti jedan potpis, morali ste službeno prijaviti inicijativu. A za registraciju je zakon nametnuo uvjet od kojeg se ledila krv u žilama: **Odbor organizatora**.

Bilo je potrebno okupiti minimalno **sedam državljana s prebivalištem u sedam različitih država članica** Europske unije voljnih dati svoje ime, prezime i osobne podatke kao službeni promotori.

Za nekoga poput mene – introverta po prirodi, koji uživa provoditi besposlene sate pred ekranom razmišljajući o svojim projektima i s jedva ikakvim kontaktima izvan mog svakodnevnog okruženja – uvjeriti šest stranaca u šest europskih zemalja činilo se kao apsolutno nemoguća misija.

Ali mreža čini čuda kada je cilj pravedan i zajednički. Kroz profesionalne kontakte, entuzijaste građanske tehnologije i suradnje koje smo tkali korak po korak, pridobili smo građane iz sedam zemalja da se pridruže odboru za promicanje. Imali smo sedam ključeva potrebnih za otvaranje vrata Bruxellesa.

Jaka ideja: digitalna denominacija porijekla

Kad je tim bio spreman, došlo je vrijeme da se napravi pravna srž prijedloga. Morali smo objasniti Europskoj uniji zašto Antikitera i zašto domena `.ia`. I tu je nastala analogija koju svi razumiju prvi put: **Denominacija podrijetla**.

Kada odete u supermarket i kupite bocu maslinovog ulja, vina ili sira sa oznakom zaštićene oznake izvornosti, ne morate nositi kemijski laboratorij u džepu. Pečat jamči tri temeljne stvari: **dokazana intrinzična kvaliteta, apsolutna sljedivost od podrijetla i pravna osoba koja odgovara pred zakonom ako vas prevari**.

Sada pogledajte što se danas događa na internetu s umjetnom inteligencijom. Živimo na divljem zapadu: svaka tvrtka ili pojedinac može platiti pedeset dolara uredu na malom karipskom otoku Anguilla, registrirati domenu **`.ai`** i implementirati neprozirne modele koji prikupljaju podatke bez kontrole ili revizije. Najtransformativnija tehnologija u ljudskoj povijesti djeluje pod tropskom zastavom pogodnosti.

Zašto Europa ne bi stvorila prvu digitalnu oznaku podrijetla na svijetu?

U većini europskih jezika s latinskim korijenima — španjolskom, francuskom, talijanskom, portugalskom ili rumunjskom — ne kažemo *AI*; Mi kažemo **Umjetna inteligencija (`AI`)**. A domena `.ia` bila je potpuno besplatna u korijenu Interneta, čekajući plemenitu svrhu.

Ako smo kôd `.ia` povezali s otokom Antikythera kroz Iznimni rezervat, nismo stvarali privatni posao: stvarali smo **Europsku suverenu imovinu**. Javna infrastruktura u kojoj bi mogle biti smještene samo one umjetne inteligencije koje su u skladu s najvišim etičkim standardima, standardima privatnosti i transparentnosti Europske unije. Svatko tko pregledava pod domenom `.ia` odmah bi znao da gleda pouzdanu tehnologiju koja se može revidirati s ljudskim jamstvima.

Ključ digitalnog suvereniteta: domena .ia i europski narodi ujedinjeni zajedničkim etičkim standardom

S ovom strukturiranom vizijom, Athena i ja izradili smo dva glavna cilja inicijative i poslali službeni dosje Europskoj komisiji.

Počelo je odbrojavanje. Htjeli smo saznati hoće li nam pravnici u Bruxellesu srušiti san pod brdo tehnikalija ili će se Europa po prvi put u povijesti usuditi osporiti kartu interneta.

Chapter 4: 6. listopada: Rezolucija Europske unije

Dan kada je kolegij povjerenika u Strasbourgu proglasio denominaciju podrijetla pravno održivom.

Između slanja obrazaca u Bruxelles i službene rezolucije prošli su tjedni napetog zatišja koji su mi se činili vječnim.

Europska komisija podvrgava svaku građansku inicijativu nemilosrdnoj pravnoj provjeri prije nego što je prihvati za obradu. To je filtar u kojem velika većina prijedloga građana doživi brodolom: pravnici Europske unije pomno ispituju svaki zarez kako bi provjerili spada li predmet zahtjeva "očito izvan okvira ovlasti Komisije" ili se ne uklapa u ugovore Zajednice.

Bio sam potpuno svjestan protiv koga igramo. Više od dvije godine, od ICANN-a do međunarodnih stručnjaka, govorili su mi da je težnja za `.ia` ccTLD-om bez da ste država UN-a tehnička i pravna himera. Kad bi pravne službe u Bruxellesu pronašle i najmanju pukotinu, potpisale bi odbijenicu i cijeli bi ovaj put završio zalupljenim diplomatskim vratima.

Presuda iz Strasbourga

Bilo je to obično poslijepodne pred ekranom u mojoj kući u Alcorcónu, s već hladnom kavom i inboxom otvorenim gotovo po inerciji, bez previše nade. Odjednom je rutinu prekinula poruka s institucionalnim pošiljateljem iz Glavnog tajništva Europske komisije. Nije bilo čestitki ni vatrometa, samo birokratske trezvenosti tipične za institucije zajednice: obavijest o formalnom aktu koji je usvojio kolegij povjerenika.

Otvorio sam prilog sa srcem u ustima.

Na sastanku u Strasbourgu **6. listopada 2026.**, Kolegij povjerenika Europske unije službeno je usvojio **Provedbenu odluku C(2026) 7098 final**. Ne samo da su prihvatili naš prijedlog za obradu; Službeno su proglasili inicijativu registriranom pod pravnim kodom **`ECI(2026)000012`**:

> **«Stvaranje Europskog digitalnog okruga (.IA) za upravljanje suverenom**

umjetnom inteligencijom».

Kad sam s Athenom čitao osnove prava, naježio sam se. Pravnici Komisije izričito su priznali da Europska unija **ima pune zakonske ovlasti** za donošenje zakona o suverenoj internetskoj infrastrukturi i domeni `.ia`, na temelju članaka 16, 114, 172 i 173 Ugovora o funkcioniranju Europske unije (TFEU).

Ta je rezolucija bila amandman na sve one koji su nam godinama govorili da se "ne može". Nismo više bili sanjari na internetu koji se svađaju s Web3 špekulantima ili skupljaju neformalne potpise. Imali smo pri ruci obvezujući pravni akt Europske unije koji je potvrdio da je stvaranje oznake podrijetla '.ia' na Antikiteri bilo legitimno, održivo iu nadležnosti Zajednice.

Europski digitalni suverenitet: Europska unija priznaje svoju pravnu nadležnost nad domenom .ia i upravljanjem umjetnom inteligencijom

Od olakšanja do vrtoglavice: milijun potpisa

Početna euforija trajala je točno onoliko koliko mi je trebalo da obradim drugi dio uredbe Europske unije.

Proći pravni filter Bruxellesa nije značilo dobiti rat; To je samo značilo da smo dobili dopuštenje da uskočimo na bojno polje. Europska komisija ne izrađuje zakon

zajednice samo zato što je vaša ideja briljantna. Lisabonski ugovor zahtijeva demokratski lakmus test: prikupljanje **milijuna verificiranih potpisa građana najmanje sedam zemalja Unije** unutar neproduljivog razdoblja od 365 dana od otvaranja središnjeg glasačkog sustava.

Milijun potpisa. Nema retweetova, nema anonimne podrške na društvenim mrežama, već živi građani koji svoj identitet dokazuju osobnom iskaznicom ili putovnicom u službenoj elektroničkoj glasačkoj kutiji Europske komisije.

Srećom, europska regulativa ne baca vas u ring preko noći. Zakon nam je dao marginu do šest mjeseci od službene registracije da se pripremimo za kontinentalno raspoređivanje prije aktiviranja prikupljanja. Odlučio sam ubrzati taj rok što je više moguće kako bih stigao s najboljim mogućim alatima: **6. travnja 2027.** bit će dan D, točan trenutak u kojem će elektronička glasačka kutija zajednice otvoriti svoja vrata i početi teći odlučujuća godina za prikupljanje milijuna glasova.

Kako bih pokušao što više proširiti prikupljanje potpisa, napravio sam stranicu za sastanke za regrutiranje pristaša: anticitera.deft.work/6abril.

I upravo na toj točki nalazimo se danas: s potporom prava Zajednice u rukama, cijelim kontinentom koji treba mobilizirati i sigurnošću da lopta više nije u dvorištu briselskih birokrata, već u rukama građana: građana poput vas, s pravom potpisa i okruženjem prijatelja i obitelji koji također mogu sudjelovati.

I evo priče: mi smo u sadašnjosti i ostala poglavlja ove priče tek treba da budu napisana. Nadam se da vam se svidjelo i da se uskoro opet vidimo.

sve najbolje,

Eloy López